

revette volna. A szív-alsók csatlakoztak aztán a menethez, bíborselyem vánkoston vitték a királyi jelvényeket. A sort a SZÍV-KIRÁLY és SZÍVKIRÁLYNÉ zárták be.

Alisz nem tudta, nem kell-e neki is arcra borulnia, mint a három kertésznek, de úgy emlékezett, hogy ez körmeneteknél nem szokásos. — Nem is volna értelme, — gondolta magában, — mert ugyan mire való a körmenet, ha az ember az arcán fekszik és nem lát belőle semmit? — Így hát állva maradt és várt.

Mikor a menet szembejött vele, az egész sor hirtelen megállott és ránézett. A királyné szigorúan szólt: — Ki ez? — A Szívalsó, akihez őfelsége e szavakat intézte, nem felelt, csak mosolygott és meghajolt.

— Félkegyelmű! — mondta a királyné és türelmetlenül rázta a fejét. Azután Aliszhoz fordult: — Mi a neved kislányom?

— Alisz, felséged engedelmeivel, — válaszolt nagyon udvariasan Alisz, de magában tüstént hozzátette: — Ej végre is az egész csak egy csomag kártya! Nem kellett volna megijednem tőlük!

— És kicsodák azok ott? — kérdezte a királyné a három kertészre mutatva, akik a rózsafa körül feküdtek. Mivel mindegyikük a képes felével hasalt a földön, a hátukon pedig az összes jelenlévők egyforma mintát viseltek, nem lehetett tudni, vajjon kertészek-e, katonák, udvaroncok vagy királyfiak.

— Mit tudom én? — mondta Alisz, de magát is meglepte saját bátorsága. — Nem az én dolgom!

A királyné bíborvörös lett a haragtól és egy percig úgy nézett rá, mintha szét akarná

tépni. — Üssétek le a kacsoltat.

— Ostobaság! — határozottan, és a kir

A király felesége félénken megszólalt: — ves, hiszen még gyer

A királyné mérges szolt az Alsóhoz: For

Az Alsó féllábával dította a kertészeket.

— Keljeteek föl! — kemény, éles hangon ugrott és elkezdtek h

rályné, a királyfiak és — Hagyjátok ab

rályné. — Szédülök b fára nézett és így fol

tok itt?

A Kettes féltérdr alázatosan szólt: — megpróbáltuk...

— Látom, — mo ügyre véve a rózsák ket! — Evvel a mene katona hátramaradt, kertészeken végrehaj szegények Alisz seg

— Semmi sem le Alisz és mindhármu répbe dugta. A harc alá szaladgált, keres többiek után ment.

— Leütöttétek a királyné.

— Felsőged par történt! — ordítottá